

آینه

کاری از دست من بر نمی آید!

● **عباس عبدی:** سخنان جناب آقای جنتی، دبیر شورای نگهبان در نشست هماهنگی بزرگداشت چهلمین سالگرد انقلاب از چند جهت موجب تعجب گردید... اظهار ناتوانی یا نامؤثربودن شخص ایشان در حل مسائل کشور جای تعجب دارد، زیرا هنرا هنگامی که دربراره جایگاه شورای نگهبان سخن گفته می شود آن را در حد بسیار بالایی ارتقا می دهند، ولی اکنون که زمان مسئولیت‌پذیری درباره مسائل است قدرت اعضای آن را در حد یک شهروند عادی و ناتوان معرفی می‌کنند. ولی واقعیت جز این است. در فضای کلی کشور باید میان قدرت و مسئولیت تناسب برقرار باشد. شورای نگهبان یکی از مؤثرترین نهادهای کشور در خوب و بد وضع آن است. شورای نگهبان از چند طریق تاثیر تعیین‌کننده دارد. اول از همه از بُعد نظارتی اثرگذار است. با تعریف و تفسیر جدیدی که از اختیارات خود کرده‌اند و نظارت بر انتخابات را هرطور که می‌خواهند و درست می‌دانند اجرا می‌کنند. لذا در نهایت ترکیب مجلس و حتی انتخابات ریاست‌جمهوری به نحوی و به‌طور مستقیم محصول این نوع از نظارت شورای نگهبان است. اتفاقا دولت نیز محصول شورای نگهبان است، زیرا وزرا از مجلس رای‌اعتماد می‌گیرند؛ مجلسی که محصول نظارت استصوابی با وجود و زرتشتی هرکس که این قانون اساسی را قبول دارد، انقلابی به حساب می‌آید و باید به او احترام بگذاریم».
او بزرگ‌ترین ثمره انقلاب اسلامی و میراث امام را قانون اساسی دانست و عنوان کرد: «این معیار را باید همواره به‌عنوان معیار اساسی برای وحدت و اتحاد بدانیم».

رئیس‌جمهوری در ادامه گفت: «از صداسوسیما، روزنامه‌ها، فضای مجازی و جوانان می‌خواهم که واقعیت‌های کشور را به خوبی منعکس کنند. صداسوسیما به جای اینکه بگوید ۲۵ میلیون قطعه مرغ را برای سلامت مردم از بین بردیم چون سلامت مردم برای ما مهم بود و به جای تشکر از دولت نباید بگوید که تخم‌مرغ، طلایی شده است». روحانی عنوان کرد: «رسانه‌های ما اخلاق خوش اسلامی را پیش بگیرند و به ملت امید و نشاط دهند. سال آینده نیز سال نشاط و امید برای ملت ایران است و باید دشمن را مایوس کنیم. اصلاح‌طلب، اصولگرا، معتدل، همه تشکله‌ها و احزاب باید تا به هم باشیم. چون هزار دوست کم و یک دشمن زیاد است».

چند سال کینه و سخن ناروا؟

او افزود: «۴۰ سال بس است، کینه را رها کنید. چند سال کینه و سخن ناروا گفتن؟ متحد شویم و کنار هم قرار بگیریم».

روحانی همچنین خطاب به جوانان گفت: «برای حفظ نظام انقلاب و کشور راهی جز مشارکت مردم نداریم و اگر انقلاب ما تاکنون باقی مانده به خاطر برگزاری انتخابات‌هاست. انتخابات‌ها این انقلاب را پایدار نگه می‌دارد. من از همه نهاده‌ها، ارگان‌ها و شورای نگهبان می‌خواهم راه انتخابات‌ها را سهل کنند. اسلام گفته که اگر ۴۰ نفر شهادت دهند فردی که از دنیا رفته آدم خوبی بوده، حتی اگر بد باشد خداوند او را می‌بخشد اما حالا اگر ۴۰۰ نفر، یک جناح و چند میلیون شهادت دهند یک آدمی خوب است، کافی نیست».

او تاکید کرد: «راه قانونی را سهل کنیم. احراز صحت و سلامت و شایستگی را سهل کنیم و مردم را در احراز‌ها مشارکت دهیم. با مردم مدارا کنید و بگذارید همه سلیقه‌ها در انتخابات‌ها شرکت کنند؛ تا آنجا که من می‌فهمم و تجربه دارم و منتخب مردم هستم می‌گویم راه این است که انتخاب مردم را سهل کنیم چون این راه حراست از نظام است».

روحانی یادآور شد: «باید بدانیم انتخابات که تمام شد رقابت هم تمام شده و از همه جناح‌ها، احزاب و جوانان خواهش می‌کنم بدانند که هرکس که انتخاب شد، منتخب مردم است. رای مردم است که منتخب را می‌سازد. پس باید همه در کنار هم باشیم و مردم را راحت بگذاریم».

او گفت: «در حریم خصوصی مردم دخالت نکنیم و یک بار هم که شده فرمان هشت‌ماده‌ای امام را بخوانیم و طبق آن عمل کنیم. آستانه تحملمان را نیز بالا ببریم. ثمره انقلاب و میراث امام قانون اساسی است. باید قانون اساسی را پاس داریم و از ظرفیتش استفاده کنیم. قانون اساسی

● **علی میرزاخانی:** نقل شده است که پس از برکناری هویدا از سمت نخست‌وزیری در سال ۱۳۵۶ و واگذاری ریاست دولت به جمشید آموزگار، یکی از مقامات بانک مرکزی نزد نخست‌وزیر جدید می‌رود و از یک خطای فاحش در سیاست ارزی دولت هویدا پرده برمی‌دارد. وی به جمشید آموزگار هشدار می‌دهد که این خطا یعنی «تثبیت نرخ اسمی دلار در توفان توری می نیمه اول دهه پنجاه» جز با افزایش نرخ دلار از هفت تومان به ۱۱ تومان قابل جبران نخواهد بود. افسانه عدم تغییر قیمت‌ها در دوره هویدا به اشکال مختلفی بین مردم و سیاستون مطرح است و به دلیل کثرت تکرار، لباس واقعیت به آن پوشانده شده است. اما واقعیت غیر از این است. آمارهای رسمی نشان می‌دهد که اگرچه میانگین نرخ تورم در دهه ۴۰ زیر دو درصد بود، اما این نرخ در پی برکناری غالیخانی، معمار اقتصادی دهه ۴۰ از وزارت اقتصاد با سرعتی جهشی صعودی و دورقمی می‌شود. این جهش در حدی بود که هویدا پست نخست‌وزیری را در سال ۱۳۵۶ با تورم بیش از ۲۵ درصد که از زمان جنگ جهانی دوم بی‌سابقه بود تحویل داد... اکثر سیاستمداران آرزو دارند که از دوره آنها چونان دوره افسانه‌ای هویدا یاد شود؛ گویی همه آنها دارای یک هویدای درون هستند که آنها را چونان خود هویدا از درک واقعیت‌های اقتصادی عاجز می‌کند.

politics@sharghdaily.ir

سیاست

رئیس‌جمهوری در سخنرانی راهپیمایی سالگرد پیروزی انقلاب:

مردم را راحت بگذاریم

برخی را از قطار انقلاب پیاده کردیم که می توانستیم پیاده نکنیم

معیار ماست و هرکس آن را قبول دارد انقلابی است. قانون اساسی بن‌بست‌ها را برداشته و ظرفیت بزرگی دارد و اگر در موضوعی با هم بحث داریم، باید به اصل ۵۹ مراجعه کنیم که طبق آن باید به آرای مردم مراجعه کرد».

رئیس‌جمهوری عنوان کرد: «اگر جناح‌ها

اختلافی دارند صندوق آرا را بیاوریم و هرچه مردم گفتند، عمل کنیم. اسلام، ایران و ملت ایران برای باید همواره به‌عنوان معیار اساسی برای وحدت و اتحاد بدانیم».

رئیس‌جمهوری در ادامه گفت: «از صداسوسیما، روزنامه‌ها، فضای مجازی و جوانان می‌خواهم که واقعیت‌های کشور را به خوبی منعکس کنند. صداسوسیما به جای اینکه بگوید ۲۵ میلیون قطعه مرغ را برای سلامت مردم از بین بردیم چون

سلامت مردم برای ما مهم بود و به جای تشکر از دولت نباید بگوید که تخم‌مرغ، طلایی شده است». روحانی عنوان کرد: «رسانه‌های ما اخلاق خوش اسلامی را پیش بگیرند و به ملت امید و نشاط دهند. سال آینده نیز سال نشاط و امید برای ملت ایران است و باید دشمن را مایوس کنیم. اصلاح‌طلب، اصولگرا، معتدل، همه تشکله‌ها و احزاب باید تا به هم باشیم. چون هزار دوست کم و یک دشمن زیاد است».

رئیس‌جمهوری با بیان اینکه در سالی که گذشت ما بر تئوریسم پیروز شدیم و موفقیت‌های فراوانی برای نابودی تروریست‌ها و داعش داشتیم، افزود: «کمک ما به مردم عراق و سوریه به ثمر نشست و ملت‌های این منطقه از شر تروریست‌ها نجات یافتند. ما نگذاشتیم توطئه‌گران در منطقه ما دنبال تجزیه کشورهای دوستانمان باشند. درحالی‌که آنها می‌خواستند عراق را دو شقه کنند و وحدت کشور عراق را از بین ببرند. اما با هوشیاری ملت عراق و کمک کشورهای منطقه توطئه آنها خنثی شد».

او با اشاره به اینکه می‌خواستند در لبنان تاراجی‌های طولانی ایجاد کنند و لبنان را به میدان جنگ و مبارزه و اختلاف تبدیل کنند، عنوان کرد: «هوشیاری مردم لبنان و حمایت کشورهای دوست، توطئه آمریکا و صهیونیست‌ها را در منطقه خنثی کرد». روحانی با اشاره به اینکه در مذاکرات چندجانبه‌مان برای صلح و ثبات منطقه موفقیت‌های فراوانی داشتیم، گفت: «ما می‌دانیم راه‌حل منطقه، راه‌حل سیاسی است و باید با همکاری و تعامل کشورهای دیگر بتوانیم ثبات و امنیت را در سراسر کشور مستقر کنیم».

روحانی با اشاره به اینکه در یک سال گذشته شاهد شکست آمریکا بودیم، عنوان کرد: «آمریکایی‌ها می‌خواستند در امور داخلی کشور ما مداخله کنند. اما مردم ما به آنها جواب رد دادند و با وحدت، اتحاد و ایستادگی‌شان طرح آمریکایی‌ها و توطئه‌شان را خنثی کردند. به شورای امنیت سازمان ملل رفتند و می‌خواستند علیه ملت ایران توطئه کنند اما خوشبختانه پاسخ منفی گرفتند».

او افزود: «در موضوع برجام آمریکایی‌ها در چند نوبت برای لغو آن تلاش کردند، اما تا به امروز آمریکا ناموفق بوده و من تاکید می‌کنم که ملت ما تا روزی به عهدش پایبند است که طرف مقابل

همواره در سال‌روز انقلاب اسلامی

برخی از مردم با خلاقیت خود به

اتفاقات روز واکنش نشان می‌دهند.

امسال یکی از شرکت‌کنندگان با الهام

از فیلمی که چندی است در شبکه‌های

اجتماعی دست‌به‌دست می‌چرخید به

موضع‌گیری‌های اخیر رئیس‌جمهور

آمریکا واکنش نشان داد.

سیاست

ادامه از صفحه اول

مسئولیت حفظ جان زندانی

یک زندانی، فقط از یک چیز محروم است که عبارت است از «آزادی». فقط آزادی او و آنچه نتیجه مستقیم سلب آزادی است، از او سلب می‌شود، نه بیشتر.

این است که یک زندانی در زندان باید از همه حقوق انسانی برخوردار باشد. مهم‌ترین حق انسان، حق حیات است.

در بیرون از زندان، انسان‌ها خود بیشترین سهم را در حفظ حیات خود دارند. در حالت آزادی، هر انسانی قدرت و اختیار آن را دارد که از جان خود مراقبت کند. اگر بیمار شد، به‌موقع خود را درمان کند؛ اگر خائ‌ش‌ان می‌نست، خانه را امن کند؛ مرتکب رفتارهای پرخطر نشود انسان‌ها در حالت آزادی، جز در مواردی که قربانی متجاوزان یا سوءاستفاده‌کنندگان یا سوءمدیریت‌های ساختارهای عمومی قرار می‌گیرند، خود مسئول حیات و جان خویش هستند. اما یک زندانی در دیوارهای زندان و مقررات حاکم بر زندان و وظایف زندانبان محصور است. او نمی‌تواند هر وقت تب کرد، به اختیار خود به درمانگاه و نزد طبیب برود. او نمی‌تواند اگر محیطش در سلول با بند نامن است، آن را به‌تنهایی امنیت دهد. زندانی قادر نیست در محیط زندان، خود را به‌تنهایی از هجوم انواع اندوه‌های جانکاه و مشکلات روحی و روانی خلاصی بخشد. شرایط و محدودیت‌های زندان، تا حد زیادی توان و اختیار زندانی را در مراقبت از حیات خود سلب می‌کند. زندانی اراده چندانی به مراقبت از جان و حیات خود ندارد زیرا او به اراده قانون و قضا از حق آزادی بدن محروم شده است.

به همین دلیل است که در حقوق جدید مسئولیت جان و حیات زندانی برعهده زندانبان گذاشته شده است. حقوق ایران هم به همین دلیل وظایف متعددی را برای سازمان‌های مسئول مانند سازمان زندان‌ها و سلسله مراتب آن مقرر کرده است تا از طریق آن، زندانی، ضمن گذراندن دوران محکومیت خود، با دوره قرار بازداشت، از حقوق انسانی خود، از جمله حق حیات برخوردار باشد. اگر زندانی در سلول یا بندی است که از سوی زندانبان دیگر تمامیت جسمی او در خطر است، باید محل او تغییر کند. اگر زندانی بیمار است، باید به بهداری اعزام شود. اگر زندانی دچار حوادث خطرناک می‌شود، باید به فوریت به او کمک شود. اگر زندانی به دلیل سابقه بیماری یا کهولت سن مستعد عارضه‌هایی مثل بیماری‌های حاد است، باید در نحوه زندان‌کردن و نگهداری از او اقدامات ویژه پیش‌بینی شود. اگر زندانی دچار مشکلات یا اختلالات روحی و روانی است، باید برای او تمهیدات ویژه تدارک دیده شود و تحت مراقبت قرار گیرد. زندانی باید منظمًا تحت نظارت‌های بهداشتی، پزشکی و روان‌شناسی باشد. اینها حرف‌های تازه و زیادی نیست. کافی است نگاهی به آیین‌نامه زندان‌ها انداخته شود تا معلوم شود که همه این موارد و بیش از اینها در آیین‌نامه زندان‌ها آمده است. مثلاً مواد ۱۱۶،۱۱۵،۱۱۴،۱۱۳،۱۱۲،۱۱۱،۱۱۰،۱۰۹،۱۰۸،۱۰۷،۱۰۶،۱۰۵،۱۰۴،۱۰۳،۱۰۲،۱۰۱،۱۰۰،۹۹،۹۸،۹۷،۹۶،۹۵،۹۴،۹۳،۹۲،۹۱،۹۰،۸۹،۸۸،۸۷،۸۶،۸۵،۸۴،۸۳،۸۲،۸۱،۸۰،۷۹،۷۸،۷۷،۷۶،۷۵،۷۴،۷۳،۷۲،۷۱،۷۰،۶۹،۶۸،۶۷،۶۶،۶۵،۶۴،۶۳،۶۲،۶۱،۶۰،۵۹،۵۸،۵۷،۵۶،۵۵،۵۴،۵۳،۵۲،۵۱،۵۰،۴۹،۴۸،۴۷،۴۶،۴۵،۴۴،۴۳،۴۲،۴۱،۴۰،۳۹،۳۸،۳۷،۳۶،۳۵،۳۴،۳۳،۳۲،۳۱،۳۰،۲۹،۲۸،۲۷،۲۶،۲۵،۲۴،۲۳،۲۲،۲۱،۲۰،۱۹،۱۸،۱۷،۱۶،۱۵،۱۴،۱۳،۱۲،۱۱،۱۰،۹،۸،۷،۶،۵،۴،۳،۲،۱،۰،-۱،-۲،-۳،-۴،-۵،-۶،-۷،-۸،-۹،-۱۰،-۱۱،-۱۲،-۱۳،-۱۴،-۱۵،-۱۶،-۱۷،-۱۸،-۱۹،-۲۰،-۲۱،-۲۲،-۲۳،-۲۴،-۲۵،-۲۶،-۲۷،-۲۸،-۲۹،-۳۰،-۳۱،-۳۲،-۳۳،-۳۴،-۳۵،-۳۶،-۳۷،-۳۸،-۳۹،-۴۰،-۴۱،-۴۲،-۴۳،-۴۴،-۴۵،-۴۶،-۴۷،-۴۸،-۴۹،-۵۰،-۵۱،-۵۲،-۵۳،-۵۴،-۵۵،-۵۶،-۵۷،-۵۸،-۵۹،-۶۰،-۶۱،-۶۲،-۶۳،-۶۴،-۶۵،-۶۶،-۶۷،-۶۸،-۶۹،-۷۰،-۷۱،-۷۲،-۷۳،-۷۴،-۷۵،-۷۶،-۷۷،-۷۸،-۷۹،-۸۰،-۸۱،-۸۲،-۸۳،-۸۴،-۸۵،-۸۶،-۸۷،-۸۸،-۸۹،-۹۰،-۹۱،-۹۲،-۹۳،-۹۴،-۹۵،-۹۶،-۹۷،-۹۸،-۹۹،-۱۰۰،-۱۰۱،-۱۰۲،-۱۰۳،-۱۰۴،-۱۰۵،-۱۰۶،-۱۰۷،-۱۰۸،-۱۰۹،-۱۱۰،-۱۱۱،-۱۱۲،-۱۱۳،-۱۱۴،-۱۱۵،-۱۱۶،-۱۱۷،-۱۱۸،-۱۱۹،-۱۲۰،-۱۲۱،-۱۲۲،-۱۲۳،-۱۲۴،-۱۲۵،-۱۲۶،-۱۲۷،-۱۲۸،-۱۲۹،-۱۳۰،-۱۳۱،-۱۳۲،-۱۳۳،-۱۳۴،-۱۳۵،-۱۳۶،-۱۳۷،-۱۳۸،-۱۳۹،-۱۴۰،-۱۴۱،-۱۴۲،-۱۴۳،-۱۴۴،-۱۴۵،-۱۴۶،-۱۴۷،-۱۴۸،-۱۴۹،-۱۵۰،-۱۵۱،-۱۵۲،-۱۵۳،-۱۵۴،-۱۵۵،-۱۵۶،-۱۵۷،-۱۵۸،-۱۵۹،-۱۶۰،-۱۶۱،-۱۶۲،-۱۶۳،-۱۶۴،-۱۶۵،-۱۶۶،-۱۶۷،-۱۶۸،-۱۶۹،-۱۷۰،-۱۷۱،-۱۷۲،-۱۷۳،-۱۷۴،-۱۷۵،-۱۷۶،-۱۷۷،-۱۷۸،-۱۷۹،-۱۸۰،-۱۸۱،-۱۸۲،-۱۸۳،-۱۸۴،-۱۸۵،-۱۸۶،-۱۸۷،-۱۸۸،-۱۸۹،-۱۹۰،-۱۹۱،-۱۹۲،-۱۹۳،-۱۹۴،-۱۹۵،-۱۹۶،-۱۹۷،-۱۹۸،-۱۹۹،-۲۰۰،-۲۰۱،-۲۰۲،-۲۰۳،-۲۰۴،-۲۰۵،-۲۰۶،-۲۰۷،-۲۰۸،-۲۰۹،-۲۱۰،-۲۱۱،-۲۱۲،-۲۱۳،-۲۱۴،-۲۱۵،-۲۱۶،-۲۱۷،-۲۱۸،-۲۱۹،-۲۲۰،-۲۲۱،-۲۲۲،-۲۲۳،-۲۲۴،-۲۲۵،-۲۲۶،-۲۲۷،-۲۲۸،-۲۲۹،-۲۳۰،-۲۳۱،-۲۳۲،-۲۳۳،-۲۳۴،-۲۳۵،-۲۳۶،-۲۳۷،-۲۳۸،-۲۳۹،-۲۴۰،-۲۴۱،-۲۴۲،-۲۴۳،-۲۴۴،-۲۴۵،-۲۴۶،-۲۴۷،-۲۴۸،-۲۴۹،-۲۵۰،-۲۵۱،-۲۵۲،-۲۵۳،-۲۵۴،-۲۵۵،-۲۵۶،-۲۵۷،-۲۵۸،-۲۵۹،-۲۶۰،-۲۶۱،-۲۶۲،-۲۶۳،-۲۶۴،-۲۶۵،-۲۶۶،-۲۶۷،-۲۶۸،-۲۶۹،-۲۷۰،-۲۷۱،-۲۷۲،-۲۷۳،-۲۷۴،-۲۷۵،-۲۷۶،-۲۷۷،-۲۷۸،-۲۷۹،-۲۸۰،-۲۸۱،-۲۸۲،-۲۸۳،-۲۸۴،-۲۸۵،-۲۸۶،-۲۸۷،-۲۸۸،-۲۸۹،-۲۹۰،-۲۹۱،-۲۹۲،-۲۹۳،-۲۹۴،-۲۹۵،-۲۹۶،-۲۹۷،-۲۹۸،-۲۹۹،-۳۰۰،-۳۰۱،-۳۰۲،-۳۰۳،-۳۰۴،-۳۰۵،-۳۰۶،-۳۰۷،-۳۰۸،-۳۰۹،-۳۱۰،-۳۱۱،-۳۱۲،-۳۱۳،-۳۱۴،-۳۱۵،-۳۱۶،-۳۱۷،-۳۱۸،-۳۱۹،-۳۲۰،-۳۲۱،-۳۲۲،-۳۲۳،-۳۲۴،-۳۲۵،-۳۲۶،-۳۲۷،-۳۲۸،-۳۲۹،-۳۳۰،-۳۳۱،-۳۳۲،-۳۳۳،-۳۳۴،-۳۳۵،-۳۳۶،-۳۳۷،-۳۳۸،-۳۳۹،-۳۴۰،-۳۴۱،-۳۴۲،-۳۴۳،-۳۴۴،-۳۴۵،-۳۴۶،-۳۴۷،-۳۴۸،-۳۴۹،-۳۵۰،-۳۵۱،-۳۵۲،-۳۵۳،-۳۵۴،-۳۵۵،-۳۵۶،-۳۵۷،-۳۵۸،-۳۵۹،-۳۶۰،-۳۶۱،-۳۶۲،-۳۶۳،-۳۶۴،-۳۶۵،-۳۶۶،-۳۶۷،-۳۶۸،-۳۶۹،-۳۷۰،-۳۷۱،-۳۷۲،-۳۷۳،-۳۷۴،-۳۷۵،-۳۷۶،-۳۷۷،-۳۷۸،-۳۷۹،-۳۸۰،-۳۸۱،-۳۸۲،-۳۸۳،-۳۸۴،-۳۸۵،-۳۸۶،-۳۸۷،-۳۸۸،-۳۸۹،-۳۹۰،-۳۹۱،-۳۹۲،-۳۹۳،-۳۹۴،-۳۹۵،-۳۹۶،-۳۹۷،-۳۹۸،-۳۹۹،-۴۰۰،-۴۰۱،-۴۰۲،-۴۰۳،-۴۰۴،-۴۰۵،-۴۰۶،-۴۰۷،-۴۰۸،-۴۰۹،-۴۱۰،-۴۱۱،-۴۱۲،-۴۱۳،-۴۱۴،-۴۱۵،-۴۱۶،-۴۱۷،-۴۱۸،-۴۱۹،-۴۲۰،-۴۲۱،-۴۲۲،-۴۲۳،-۴۲۴،-۴۲۵،-۴۲۶،-۴۲۷،-۴۲۸،-۴۲۹،-۴۳۰،-۴۳۱،-۴۳۲،-۴۳۳،-۴۳۴،-۴۳۵،-۴۳۶،-۴۳۷،-۴۳۸،-۴۳۹،-۴۴۰،-۴۴۱،-۴۴۲،-۴۴۳،-۴۴۴،-۴۴۵،-۴۴۶،-۴۴۷،-۴۴۸،-۴۴۹،-۴۵۰،-۴۵۱،-۴۵۲،-۴۵۳،-۴۵۴،-۴۵۵،-۴۵۶،-۴۵۷،-۴۵۸،-۴۵۹،-۴۶۰،-۴۶۱،-۴۶۲،-۴۶۳،-۴۶۴،-۴۶۵،-۴۶۶،-۴۶۷،-۴۶۸،-۴۶۹،-۴۷۰،-۴۷۱،-۴۷۲،-۴۷۳،-۴۷۴،-۴۷۵،-۴۷۶،-۴۷۷،-۴۷۸،-۴۷۹،-۴۸۰،-۴۸۱،-۴۸۲،-۴۸۳،-۴۸۴،-۴۸۵،-۴۸۶،-۴۸۷،-۴۸۸،-۴۸۹،-۴۹۰،-۴۹۱،-۴۹۲،-۴۹۳،-۴۹۴،-۴۹۵،-۴۹۶،-۴۹۷،-۴۹۸،-۴۹۹،-۵۰۰،-۵۰۱،-۵۰۲،-۵۰۳،-۵۰۴،-۵۰۵،-۵۰۶،-۵۰۷،-۵۰۸،-۵۰۹،-۵۱۰،-۵۱۱،-۵۱۲،-۵۱۳،-۵۱۴،-۵۱۵،-۵۱۶،-۵۱۷،-۵۱۸،-۵۱۹،-۵۲۰،-۵۲۱،-۵۲۲،-۵۲۳،-۵۲۴،-۵۲۵،-۵۲۶،-۵۲۷،-۵۲۸،-۵۲۹،-۵۳۰،-۵۳۱،-۵۳۲،-۵۳۳،-۵۳۴،-۵۳۵،-۵۳۶،-۵۳۷،-۵۳۸،-۵۳۹،-۵۴۰،-۵۴۱،-۵۴۲،-۵۴۳،-۵۴۴،-۵۴۵،-۵۴۶،-۵۴۷،-۵۴۸،-۵۴۹،-۵۵۰،-۵۵۱،-۵۵۲،-۵۵۳،-۵۵۴،-۵۵۵،-۵۵۶،-۵۵۷،-۵۵۸،-۵۵۹،-۵۶۰،-۵۶۱،-۵۶۲،-۵۶۳،-۵۶۴،-۵۶۵،-۵۶۶،-۵۶۷،-۵۶۸،-۵۶۹،-۵۷۰،-۵۷۱،-۵۷۲،-۵۷۳،-۵۷۴،-۵۷۵،-۵۷۶،-۵۷۷،-۵۷۸،-۵۷۹،-۵۸۰،-۵۸۱،-۵۸۲،-۵۸۳،-۵۸۴،-۵۸۵،-۵۸۶،-۵۸۷،-۵۸۸،-۵۸۹،-۵۹۰،-۵۹۱،-۵۹۲،-۵۹۳،-۵۹۴،-۵۹۵،-۵۹۶،-۵۹۷،-۵۹۸،-۵۹۹،-۶۰۰،-۶۰۱،-۶۰۲،-۶۰۳،-۶۰۴،-۶۰۵،-۶۰۶،-۶۰۷،-۶۰۸،-۶۰۹،-۶۱۰،-۶۱۱،-۶۱۲،-۶۱۳،-۶۱۴،-۶۱۵،-۶۱۶،-۶۱۷،-۶۱۸،-۶۱۹،-۶۲۰،-۶۲۱،-۶۲۲،-۶۲۳،-۶۲۴،-۶۲۵،-۶۲۶،-۶۲۷،-۶۲۸،-۶۲۹،-۶۳۰،-۶۳۱،-۶۳۲،-۶۳۳،-۶۳۴،-۶۳۵،-۶۳۶،-۶۳۷،-۶۳۸،-۶۳۹،-۶۴۰،-۶۴۱،-۶۴۲،-۶۴۳،-۶۴۴،-۶۴۵،-۶۴۶،-۶۴۷،-۶۴۸،-۶۴۹،-۶۵۰،-۶۵۱،-۶۵۲،-۶۵۳،-۶۵۴،-۶۵۵،-۶۵۶،-۶۵۷،-۶۵۸،-۶۵۹،-۶۶۰،-۶۶۱،-۶۶۲،-۶۶۳،-۶۶۴،-۶۶۵،-۶۶۶،-۶۶۷،-۶۶۸،-۶۶۹،-۶۷۰،-۶۷۱،-۶۷۲،-۶۷۳،-۶۷۴،-۶۷۵،-۶۷۶،-۶۷۷،-۶۷۸،-۶۷۹،-۶۸۰،-۶۸۱،-۶۸۲،-۶۸۳،-۶۸۴،-۶۸۵،-۶۸۶،-۶۸۷،-۶۸۸،-۶۸۹،-۶۹۰،-۶۹۱،-۶۹۲،-۶۹۳،-۶۹۴،-۶۹۵،-۶۹۶،-۶۹۷،-۶۹۸،-۶۹۹،-۷۰۰،-۷۰۱،-۷۰۲،-۷۰۳،-۷۰۴،-۷۰۵،-۷۰۶،-۷۰۷،-۷۰۸،-۷۰۹،-۷۱۰،-۷۱۱،-۷۱۲،-۷۱۳،-۷۱۴،-۷۱۵،-۷۱۶،-۷۱۷،-۷۱۸،-۷۱۹،-۷۲۰،-۷۲۱،-۷۲۲،-۷۲۳،-۷۲۴،-۷۲۵،-۷۲۶،-۷۲۷،-۷۲۸،-۷۲۹،-۷۳۰،-۷۳۱،-۷۳۲،-۷۳۳،-۷۳۴،-۷۳۵،-۷۳۶،-۷۳۷،-۷۳۸،-۷۳۹،-۷۴۰،-۷۴۱،-۷۴۲،-۷۴۳،-۷۴۴،-۷۴۵،-۷۴۶،-۷۴۷،-۷۴۸،-۷۴۹،-۷۵۰،-۷۵۱،-۷۵۲،-۷۵۳،-۷۵۴،-۷۵۵،-۷۵۶،-۷۵۷،-۷۵۸،-۷۵۹،-۷۶۰،-۷۶۱،-۷۶۲،-۷۶۳،-۷۶۴،-۷۶۵،-۷۶۶،-۷۶۷،-۷۶۸،-۷۶۹،-۷۷۰،-۷۷۱،-۷۷۲،-۷۷۳،-۷۷۴،-۷۷۵،-۷۷۶،-۷۷۷،-۷۷۸،-۷۷۹،-۷۸۰،-۷۸۱،-۷۸۲،-۷۸۳،-۷۸۴،-۷۸۵،-۷۸۶،-۷۸۷،-۷۸۸،-۷۸۹،-۷۹۰،-۷۹۱،-۷۹۲،-۷۹۳،-۷۹۴،-۷۹۵،-۷۹۶،-۷۹۷،-۷۹۸،-۷۹۹،-۸۰۰،-۸۰۱،-۸۰۲،-۸۰۳،-۸۰۴،-۸۰۵،-۸۰۶،-۸۰۷،-۸۰۸،-۸۰۹،-۸۱۰،-۸۱۱،-۸۱۲،-۸۱۳،-۸۱۴،-۸۱۵،-۸۱۶،-۸۱۷،-۸۱۸،-۸۱۹،-۸۲۰،-۸۲۱،-۸۲۲،-۸۲۳،-۸۲۴،-۸۲۵،-۸۲۶،-۸۲۷،-۸۲۸،-۸۲۹،-۸۳۰،-۸۳۱،-۸۳۲،-۸۳۳،-۸۳۴،-۸۳۵،-۸۳۶،-۸۳۷،-۸۳۸،-۸۳۹،-۸۴۰،-۸۴۱،-۸۴۲،-۸۴۳،-۸۴۴،-۸۴۵،-۸۴۶،-۸۴۷،-۸۴۸،-۸۴۹،-۸۵۰،-۸۵۱،-۸۵۲،-۸۵۳،-۸۵۴،-۸۵۵،-۸۵۶،-۸۵۷،-۸۵۸،-۸۵۹،-۸۶۰،-۸۶۱،-۸۶۲،-۸۶۳،-۸۶۴،-۸۶۵،-۸۶۶،-۸۶۷،-۸۶۸،-۸۶۹،-۸۷۰،-۸۷۱،-۸۷۲،-۸۷۳،-۸۷۴،-۸۷۵،-۸۷۶،-۸۷۷،-۸۷۸،-